

Sygn. akt III KZ 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **L. O.**

skazanego z art. 190 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 31 marca 2016 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w W.,

z dnia 8 stycznia 2016 r., o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego z dnia 23 kwietnia 2014 r., L. O. został skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności i na podstawie art. 35 § 1 k.k. został zobowiązany do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że umorzył postępowanie karne wobec L. O. na okres próby 2 (dwóch) lat (art. 66 § 1 i § 2 k.k.).

W dniach 2 kwietnia 2015 r. oraz 16 kwietnia 2015 r. skazany dwukrotnie zwrócił się do Sądu Okręgowego z wnioskiem o przydzielenie mu obrońcy z urzędu, celem sporządzenia kasacji i zarządzeniem z dnia 22 lipca 2015 r. Prezes Sądu Okręgowego w W. wyznaczył skazanemu adwokata z urzędu - adw. W. N., który na podstawie art. 84 § 3 k.p.k., stwierdził, że nie ma podstaw do wniesienia

kasacji. Po ponownym rozpatrzeniu wniosku skazanego o przydzielenie mu obrońcy z urzędu (k. 23) Sąd Okręgowy zarządzeniem z dnia 10 sierpnia 2015 r. odmówił ustanowienia kolejnego obrońcy z urzędu i pouczył skazanego, że w ciągu 7 dni może uzupełnić brak formalny w postaci sporządzenia kasacji przez obrońcę z wyboru (k. 25).

Zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. upoważniony Sędzia Sądu Okręgowego odmówił przyjęcia kasacji wobec nieuzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia kasacji przez adwokata.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany L. O. w dniu 7 września 2015 r. i Sąd Okręgowy przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu.

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2015 r. (III KZ 67/15) Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone zarządzenie Sądu Okręgowego, jako przedwczesne.

Zarządzeniem z dnia 27 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy ponownie wyznaczył skazanemu obrońcę z urzędu celem sporządzenia kasacji - adw. Z. G.

Ustanowiony obrońca w dniu 7 grudnia 2015 r. skierował do Sądu Okręgowego opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji. Obrońca skazanego stwierdził brak przesłanek z art. 439 k.p.k. oraz stwierdził, że wobec treści art. 523 § 2 k.p.k. kasacja w sprawie L. O. jest niedopuszczalna.

Sąd Okręgowy pouczył skazanego o możliwości uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni i sporządzenia kasacji przez adwokata z wyboru pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji.

Zarządzeniem z dnia 8 stycznia 2016 r. upoważniony Sędzia Sądu Okręgowego odmówił przyjęcia kasacji skazanego L. O. wobec nieuzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia kasacji przez uprawniony podmiot.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany w dniu 18 stycznia 2016 r. wnosząc jednocześnie o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. We wniesionym piśmie skazany domaga się wyznaczenia mu obrońcy spoza okręgu Sądu, którego wskaże sam skazany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak postaw do uwzględnienia zażalenia.

Wbrew stanowisku skazanego zaskarżone zarządzenie w pełni odpowiada obowiązującemu prawu procesowemu i brak jest jakichkolwiek podstaw do jego kwestionowania.

Skazany nie przyjmuje zupełnie do wiadomości stanowiska jasno wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu oraz pismach procesowych kierowanych do niego.

O sposobie zapewnienia oskarżonemu korzystania z pomocy obrońcy z urzędu stanowi Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 2015 r. (Dz. U 2015.816) i na podstawie tego aktu obrońcy z urzędu wyznaczani są z okręgu Sądu, w którym toczy się sprawa, zaś taka sytuacja, w której wnioskodawca sam wyznacza sobie obrońcę możliwa jest w przypadku zaangażowania adwokata z wyboru. Ani Sąd, ani skazany nie ma prawnych możliwości narzucenia adwokatowi wyznaczonemu z urzędu sporządzenia oczekiwanego przez skazanego środka odwoławczego. Taka możliwość istnieje wyłącznie w sytuacji zaangażowania adwokata z wyboru, który zechce zrealizować wolę swego mocodawcy. Skazany miał taką ewentualność, ale uchybił 7 - dniowemu terminowi wyznaczonemu przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. do ustanowienia sobie adwokata z wyboru i nie skorzystał w ten sposób z możliwości wniesienia kasacji, wobec czego Sąd słusznie odmówił przyjęcia kasacji na podstawie art. 530 § 2 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc